

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 уз 7/2017
21.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Шијан, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада - Градска управа за инспекцијске послове, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради поништаја акта послодавца, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. уз 2/17 од 09.08.2017. године, у седници од 21.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. уз 2/17 од 09.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1-уз-1/2016 од 13.03.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је у целости тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, поништен је као незаконит налог за рад од 28.09.2015. године бр. XIV-021-1/2015-80-12, донет од стране туженог. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. уз 2/17 од 09.08.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а

ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка због којих се она може изјавити, у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, који је у радном односу код туженог од 1997. године, решењем туженог од 18.05.2015. године распоређен је на радно место ... инспектора у области ..., Одсек за ..., као дипломирани ..., са звањем ... . У првој половини 2015. године, тужиоцу се обратила колегиница ББ, такође запослена код туженог, са документацијом до које је дошла у оквиру својих радних задатака, са којом се тужилац упознао и указао јој на одређене незаконитости у раду које представљају и кривично дело. Након обраћања ББ в.д. начелника ВВ, она је пребачена на друго радно место, колектив се окренуо против ње и страховала је од губитка посла. По ступању на снагу Закона о заштити узбуњивача, дана 05.06.2015. године полицији је предала документацију са којом је располагала, а затим се обратила Агенцији за борбу против корупције дана 09.06.2015. године, где је попунила формулар у коме је навела и тужиочево име, који је и тужилац такође потписао, чиме је потврдио њене наводе. Потом је ББ пред Вишим судом у Новом Саду покренула поступак ради заштите узбуњивача, па је пресудом тог суда од 27.04.2016. године утврђено да је тужени извршио штетну радњу према тужили као узбуњивачу тиме што ју је распоредио на друго радно место без стварног и објективног разлога. Ова пресуда укинута је решењем Апелационог суда у Новом Саду од 14.07.2016. године. Даном 10.08.2015. године, тужилац је такође дао обавештење МУП-у – Одељењу криминалистичке полиције Нови Сад о својим сазнањима о злоупотребама у ... инспекцији туженог, о чему је сачињена службена белешка и од стране полиције позвани су сви запослени код туженог у инспекцији на разговор, а међу њима и в.д. начелника Градске управе за инспекцијске послове Града Новог Сада и в.д. заменик начелника. Побижаним налогом за рад од 28.09.2015. године тужиоцу је наложено да у периоду од 01.10.2015. до 31.03.2016. године врши и послове који се односе на уклањање возила затечених на јавним зеленим површинама, због повећаног обима посла у Одсеку комуналне хигијене - Групи за контролу заштите јавних зелених површина. Тужилац је против овог налога изјавио приговор 30.09.2015. године, о којем тужени није одлучио. Тужилац је покренуо поступак пред Вишим судом у Новом Саду ради заштите узбуњивача, па је решењем од 06.11.2015. године одређена привремена мера којом је одложено правно дејство наведеног налога од 28.09.2015. године до правноснажног окончања поступка.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништен као незаконит налог за рад донет од стране туженог 28.09.2015. године.

Наиме, основан је закључак нижестепених судова да је тужени извршио штетну радњу која се састоји у издавању предметног налога за рад, те да тужилац ужива заштиту као повезано лице са узбуњивачем. С обзиром да тужилац има статус повезаног лица, он има право на заштиту као и узбуњивач, јер је учинио вероватним да је према њему предузета штетна радња због повезаности са узбуњивачем ББ, с обзиром да јој је он пружао правну и моралну подршку у састављању и потписивању захтева и другим активностима, те да оспорени налог за рад од 28.09.2015. године није био последица потребе процеса и организације рада код туженог. Тужилац је био једини ... инспектор који је вршио надзор над радом стамбених зграда у Одсеку за комуналне системе, па није био у могућности да истовремено обавља и послове другог одсека,

који се обављају на терену. С обзиром на наведено, у нижестепеним пресудама правилно су примењене одредбе чл. 2, 6, 8. и 21. Закона о заштити узбуњивача, када је тужбени захтев тужиоца усвојен.

Наводима ревизије, којима се указује да спорни налог за рад тужиоцу није издат из разлога што је повезано лице са узбуњивачем ББ, већ да су постојале потребе процеса и организације рада, да тужилац није био једини извршилац на радном месту у Одсеку за контролу комуналних система и да му је побијаним актом наложено обављање послова који одговарају његовој стручној спреми, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија**

Бисерка Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић